

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lb Group Ltd

Sagsøgt: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) og Galassia Game Srl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at der udbydes koncessioner med en kortere varighed end de tidligere udstedte koncessioner, såfremt det omhandlede udbud er blevet afholdt for at afhjælpe konsekvenserne af, at en række erhvervsdrivende ulovligt er blevet udelukket fra udbudsrunderne?
- 2) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens nævnte dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at behovet for omorganisering af systemet, således at udløbstidspunktet for alle koncessioner synkroniseres, kan begrunde, at koncessionerne i udbud har en kortere varighed end de tidligere tildelte koncessioner?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Cagliari (Italien) den 9. december 2013 — straffesag mod Mirko Saba

(Sag C-652/13)

(2014/C 112/27)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Cagliari

Tiltalt i straffesagen

Mirko Saba

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at der udbydes koncessioner med en kortere varighed end de tidligere udstedte koncessioner, såfremt det omhandlede udbud er blevet afholdt for at afhjælpe konsekvenserne af, at en række erhvervsdrivende ulovligt er blevet udelukket fra udbudsrunderne?
- 2) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens nævnte dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at behovet for omorganisering af systemet, således at udløbstidspunktet for alle koncessioner synkroniseres, kan begrunde, at koncessionerne i udbud har en kortere varighed end de tidligere tildelte koncessioner?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione Siciliana (Italien) den 24. december 2013 — PFE mod Airgest

(Sag C-689/13)

(2014/C 112/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione Siciliana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Puligenica Facility Esco SpA (PFE)

Sagsøgt: Airgest SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder principperne fastlagt i Domstolens dom af 4. juli 2013, sag C-100/12 — med henvisning til det konkrete tilfælde, der lå til grund for den respektive anmodning om præjudiciel forelæggelse, hvor der kun var to deltagere i et udbud af offentlige kontrakter, og henset til det formelle sammenfald mellem omstændighederne i de to sager — også anvendelse i den for nærværende Consiglio verserende sag, hvor alle deltagere i udbuddet, selv om flere end to virksomheder var blevet givet adgang til at deltage i udbuddet, er blevet udelukket af den ordregivende myndighed, og hvor ingen andre virksomheder end de, der er parter i den foreliggende sag, har anfægtet udelukkelsen, således at den foreliggende sag i praksis alene vedrører to virksomheder?
- 2) Er artikel 99, stk. 3, i codice del processo amministrativo (loven om forvaltningsproceduren), for så vidt som denne processuelle bestemmelse fastlægger, at alle afdelinger og dommerkollegier i Consiglio di Stato skal følge ethvert retsprincip fastlagt af plenarforsamlingen, selv om det helt klart fremgår, at plenarforsamlingen har fastlagt, eller kan have fastlagt, et princip, som er i strid eller uforeneligt med EU-retten — hvad angår de spørgsmål, som skal afgøres ved anvendelsen af EU-retten — i strid med fortolkningen af EU-retten, og navnlig med artikel 267 TEUF? I særdeleshed ønskes følgende oplyst.
- 3) Er den afdeling eller det dommerkollegium i Consiglio di Stato, der skal behandle sagen, og som nærer tvivl om, hvorvidt et retsprincip fastlagt af plenarforsamlingen er i overensstemmelse eller foreneligt med EU-retten, forpligtet til ved begrundet kendelse at henvise sagen til plenarforsamlingen med henblik på afgørelse, i givet fald inden anmodning af Domstolen om præjudiciel afgørelse for at fastlægge, om det omstridte retsprincip er i overensstemmelse eller foreneligt med EU-retten? Eller kan, eller rettere sagt skal, den afdeling eller det dommerkollegium i Consiglio di Stato, i egenskab af almindelige nationale retter der skal træffe afgørelse i sidste instans om anvendelsen af EU-retten, selvstændigt forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål vedrørende den korrekte fortolkning af EU-retten?
- 4) Såfremt spørgsmålet i foregående punkt besvares med, at enhver afdeling og ethvert dommerkollegium i Consiglio di Stato har beføjelse/pligt til at stille præjudicielle spørgsmål direkte for Domstolen — under alle omstændigheder i de tilfælde, hvor Domstolen alligevel har udtalt, og i endnu højere grad, hvis denne udtalelse fremkommer på et senere tidspunkt end stillingstagen af Consiglio di Statos plenarforsamling, at der foreligger en afvigelse eller ikke fuldstændig overensstemmelse mellem den korrekte fortolkning af EU-retten og det nationalretlige princip fastlagt af plenarforsamlingen — har enhver afdeling og ethvert dommerkollegium i Consiglio di Stato, i egenskab af almindelige retter der skal træffe afgørelse i sidste instans om anvendelsen af EU-retten, da beføjelse eller pligt til umiddelbart at anvende den korrekte fortolkning af EU-retten, som fastslået af Domstolen, eller er de nævnte instanser også i disse tilfælde da forpligtet til ved begrundet kendelse at henvise sagen til plenarforsamlingen med henblik på afgørelse, hvilket bevirker, at alene plenarforsamlingen på grundlag af sin retlige skønsmargin kan træffe afgørelse om den i henhold til Domstolens udtalelser bindende anvendelse af EU-retten?
- 5) Er en fortolkning af Den Italienske Republiks forvaltningsretspleje således, at alene plenarforsamlingen må træffe afgørelse om at forelægge eventuelle spørgsmål for Domstolen — eller også blot løse tvisten, såfremt løsningen er en direkte konsekvens af anvendelsen af de af Domstolen fastlagte EU-retlige principper — foreneligt med dels princippet om en rimelig sagsbehandlingstid og princippet om hurtige klagemuligheder i tilfælde af udbud af offentlige kontrakter, dels kravet om, at EU-retten gennemføres fuldstændigt og hurtigt af alle retter i alle medlemsstater på en måde, som er bindende i overensstemmelse med dens korrekte af Domstolen fastlagte fortolkning, også med henblik på den maksimale udfoldelse af princippet om den såkaldte »effektive virkning« og princippet om EU-rettens forrang (ikke bare materielt, men også processuelt) for den nationale lovgivning i de enkelte medlemsstater (og navnlig artikel 99, stk. 3, i Den Italienske Republiks codice del processo amministrativo)?